ad ꝓg, debent recipi in subto in quo disponuntur; sd tale subtm est maa ſ: go. 2o: destructa fra, pereunt accidea: go q. recipiuntur in illa. 3o: in Eucharistia manent accidea sine subto; sd n, manent sine gtate: go.

Ad 3m dicꝰ maa: debent recipi, l, immeate, l, mediate. Sdo; prie immeate ng: Sufficit ee, qd gtas, que est prialis dispoo, recipiatur immeate in maa. Ad 2m, ng, cog, accidea enim pereunt, q. Inectuntur cu fra. Ad 3m, dicꝰ maa: sine subto immediato ng; mediato sdo: miraculum stat, in eo qd gtas maneat sine subto, et in illa recipiantur cetera accidea.

Alia solent hic dubitare, quaꝝ quedam aliena sunt ab hoc loco, alia vero quidam phy curiositatis, quę vilitatis habent: ides que alia, suis locis relinquo; suis locis explananda: alia penitus pretermitto: neque ee, decet Principes Studiosos, in huiusmodi curiositatibus tempus insumere, ex eo, pcariſſime libꝰ secundi, difficultates vocant.

LIBER IIus PHISICORVM.

Ne, que in in hoc libro disputanda sit, violenter imo tractem, n malim retrola discutere, ng, antiquę ionaꝝ, eaꝝ disputatem agitarint; aliqua de naa et ute notitia, pigmitere statui: ceteꝝ qui tum ng, dothoꝝ, tum autis. ope destitutꝰ, in hisce pertractandis, aut levem violentę patior, facile non possum, hinc aliqua de motu violento attexam; quare sit

BREVIS DE NAA, ARTE ET VIOLENTO, notitia.

Natura sumitur 1o, pro Deo; sive Deus omniꝰ caa: in quo sensu dicitur naa, naan, idest naa, nag plurem. 2o, pro collectione rerꝰ creatarꝰ, dicitur que naa nata, in qua acceptione dicimus miracula ee, supra naa, nag nihil fieri ex nihilo &c. 3o, pro eentia cuiuscuꝝ rei, in quo sensu dicimus Petrum Dm assumpsisse naa humana. 4o, pro collectione rerꝰ existentiꝰ, et hac ratione, rerꝰ non existentiꝰ, dicitur n, et in rerum naa.

Quinto, pro qualibet caa operante ex. propriis inclinatis. 6o, a Medicis sumitur, pro temperamento seu complexione alicuius qualitatis: sic dicimus aliquis naa sua ee melancholicus, sanguineus &c.); ee precipue, hic ex stile, pro principio intrinseco operationis subtialis cognoscendi, in qua recognitione differt a Deo: principio, et caa motus et quietis eius in quo est, ee per se, et non per accidens.

Quę dicta, sic coniter explicatur: principium, idest, l, activum vel passivum, l, partim vel naa: caa, sit, vel ee intrinsecum in motu et operabile ipsius: motus et quietis, vult dicere, actionis proprię, et passionis tm, q. actio proprie est motus et passio est quies; quies tam sumpta positive, qeniam non ipsa cessatio ab actione, sed permanentiam in illa. Pula ee, non ipsa, qd naa sit caa motus et quietis simul; sd disiunctive, motus aut quietis: eius in quo est nempe ipsius subtialis: ſ: et per se et non per accidens, denotat qd naa debet ee pars essentiva ipsius. Prebius si placet potest sic explicare naa, pars essentiva ipsius subtialis, caativa motus proprii ipsius. Ipsa, et essentiva tm subtialis, caativa motus proprii ipsius. Ipsa, et essentiva tm, pcr motus pduci.

Hinc liquet 1o, qd nec Deus, nec purum, nec ymo, nec caa exta, nec substa ipleta, simplex, aut ipsa, nec substia, sunt naa, q. est incapax recipiendo motus: purum, non est caa influens, sd tm a quo motus; ymo, n, est principium, sed purum; caa exta, licet causet motus, n, est pars naa ipsa, aut nec sunt pars, illius, substa ipleta, simplex, aut ipsa, neque substia.

Liquet 2o, qd ex. mentem Dni, ipsa, n est naa, tam, suposita notitia substię, propriae et stricte naa est; et 3m istat qd naa ex. totum, est pars, eq sit principium eius in quo est &c. sd falsum, n, agnoscit ipsa ee partem, cum ignorans substiam genitus ignorans ipsa, cuius est pars ipsa: go. Istat item 2m, qd ipsa est naturalis, cuius est pars eventus, et principium alicuius operatus ipsius: go.

Liquet 3o, qd nãa, ẽ trã substãalis, in statu viõnis sunt nãa, q. nãa est pũgis pars operatiõis Dei; trã est pũgis actiõis, et vtraque est pars illius. Item Aris, cap. 1, textu 10 ait: qd in agẽte substãali, subtis est nãa, et qd in subto inest.

Ars, quę aliqualem cẽ nãa sũlitudinẽ habet, quę quę ad illius definiõnẽ, n, pauca dicuit coiter definitur x. dicta in loga: intellectualis habitus; directiuus apertis libeũ, in quo est ad opus phũ. Hinc apparet, qd, licẽt, nãa, et ars, deueniant in eo, qd vtraque aliquomodo progignat subtis, in quo suas tas introducant; differunt tamẽ, in eo qd nãa sua opera effective facit, ars vero, solũ directive: vnde ens est, qd nãa, est pũgis in operatis; ars autem, extrinsecum.

Actio, actus, est ens actuale, totis vel accidentale, dicens n, solũ ptes compositi, in recto, id ens in obliquo fra artificialem, quę apellatur figura, et est dispa, a gradate, tum q. nge in, [illegible] a forma artificiali, sicut predicit figura: tum q. indifferens est, ad diversas fras artificiales: presertim qd hic fugu solet, est in quo consistat figura artificialis? Respondeo, consistere in tali, l, tali distantia, aut progressione partiũ in ordine ad se, et non in ordine ad locum.

Respõdet obstat, q. qd ptes occupent locum, seu spacium diversa presentia accidentia advenit figuę: sive ęę, ptes penetrantur, sive imago v.g. imprimatur, sive de vno in alium locum aspectetur, semper, est eadem figura; vt videre est in pictura, quę, sive plicata, sive inversa, sive huc, illuc, aspectata semper eadem refert imaginem: vnde, n, premit a figura, sd a gradate, qd ptes ignis occupent diversa loca.

Sed obserua, qd sicut nãa intendit assimilare sibi pasum, ita ens conatur, ars; assimilare opus ideę animi, et sicut nãa progreditur ab imperfectis, semper que perfectis intendit; sic ens ars, progreditur ab imperfectis ad perfectis, semper que intendit pfectis opus: propterea quę, ars dicitur emulari, imitari, imo, et perficitur: ex hoc tamẽ, n, est intelligendũ, qd ars possit efficere aliqd opus propriis nãe. Et vno est, q. licet ars, possit effingere opera, nãalibus similima, non tamẽ nãe opera facere: sic ars pictoria v.g. potest imaginẽ hois, effingere similimã, n, tamẽ, potest homini vere dubiũ. Nec in statuis, n, fiunt Dedali, statuę, huc, illuc, promptissime discurrentes; nec marmoreę Memnonis simulachra, qd hic, et solaui radio suauissimos dicitur effingere cantus, nec columba lignea se solam volitare, n, fidei, habenda est, et alia huiusmodi.

Retũ ęę, ens motus frequẽs magnis artibus, Dęmonum que positionis, vel ab aere spisso, l, ab argento viuo, l, ab oculta alia causarum nãalium virtute, nobis ignota: vnde proueniũt potuerunt a nãa intus latente. — Motus nãalis, assis, alis accognitus, hic stricte dicitur, qui causatur a nãa, et in ea recipitur. Huic opponitur motus violentus, qui ab Aile 3o, etiam cum est, definitur: cuius pugnę est fugis, nihil prorsus eo contrahente, cui vis est illata.

Quam despis, in hanc clausulam ruerunt Dni, coiter: motus proniens a pugno exio passo, grim, n, resistente. Ps. adde, non sufficere ad motum violentum, qd pasum mere passiue se habeat, Ps. requiri, qd positiue resistat motui Agentis: sic calefactio dicitur violenta aquę, q. fit ab agente exio, sit, igne, resistente calore ipsa nãa aquę.

Adde item, qd si passum, pure n, resistat motus ille, vt pote qui, neque est Ps. neque x. exigeam ęę, neque erit nãalis, nec violentus, sd medius, aut preternãalis; talis est motus quo ęę illuminatur: potest igitur hic motus medius desire: qui prenit a pugno exio, in resistente portione passo. Insuper adde, qd motus violentus, l, est negatiuus quando, sit, subto denegatur fra debita, sit ens aquę denegatur fugalitas, l, est potius, q. sit, introducitur fra indebita, sit ens calor introducitur aquę.

Hinc infert 1°: qd Deus potest violentè infere pupio actu impediendo, sua operare, & passu, impediendo, qd recipiat effectu sibi connaturalem, et nè de aliis. 2°, qd nag vt dispotè solum sit violentè in denegare fre, ad quę erat dispota, q. vt dispota illg debitate exigit. 3°: Deus posse violentè infere fre, ctè quod effectu pprium. Patet ex dictis, sc, illg extra mag.

Infert 4°, ex mo vtro Deus posse creare violentè infere, tam porè, quę naturè, q. sit, creare habeant pnè obedialè ad Deu, cui hoc tam stat bene, qd nè, habeant inclinatè ad qdlibet, imo adplura habeant porem sequenag; et sit, vt multę sequenas Deo resistant, patientia violentg, nè, tam persistunt ag victoria, in quo sensu accipiendę sunt authoritates Scripturę et Theologorum afrantes, creaturas, nè pose resistere voluntati Dei.

Contrariæ, aliquæ, rationes enodantur.

Dicet 1°: Ipotia xa Adam ee nag, q. ipse hic, textu 1° art, nas quidem sunt, et animalia, et plantę, et simplicia: corpora. Item, Ipotia nè ee nag, q. etg albedo est pars essentialis albi et tam, nè est naa: do, sit, Ipotia sit pars essentialis supti. Negatur 1g asumptg, ad cuius pbaco dicitur, qd ly naa, nè ponitur in Nominativo, sc in Abblatiu, ita vt sensus sit animalia Ipotis ex naa: qd si ita nè esset intelligendu, quę esset falsa dictio, ex regę aserat Ipotia, nè, ee nag: nega item 2am asumptg et ctè pbatis, dicendus est qd Ipotia est 1°, et per se in genere albedo autem, est per accidens in subto.

Dicet 2°: mag, nè, ee nag 1°, q. ex Adę, naa, solu est naa translatitię. 2°, q. si ad raem nag, sufficeret recipere motu, lapis, esset naa respectu motus quo sursum proijcitur, ag illud recipiat. 3°: q. nullus esset motus violentus nag, ag nulli motui staretur naa.

Negatur asumptg, et dicitur 1a pbę: solu est naa translatitię, sed naa Ipsius ad fre Ado; Abite nè: Deus solu vult, qd naa ejus est naa tam qualiter ac est ipsa fra: nè, tam, qd nè, sit stante naa, negatur ctę 2ę pbę, et distinctu inclusa: ejus respectu illius, prementem ab theo ng: prementem ab exco Ido: ille motu, non est Ipotis, sed agentis exci proximi lapidem: natur ctę 3ę pbę, distinctur q inclusa: ejus nulli motui staretur naa 2ę se, nè; naa sub tali fra, aut disparibus respectionis ee, v.g. et violentus nag vt dispotè ad oppem. Dicet 3°: fram nè, ee nag 1a, q. naa debet ee pupio operatiu Ipotis; sed aia, non est tale pupium: solu qa est pupium Domini, et volens, v.g. qui sit operare ipsius animę: qa. 2°, ex Adę, naa est detracta de unum; sed hoc, nè, habet anima saalis ag sit libera: qa. 3°, a. ipsa anima saalis, nè, est naa. 4°: naa recipit in se motu, et mutatur ge illum; sed neutrum sequitur de fra, ag nè, sit pupium passivum: qa. 5°: Cali mobiles, nè, sit pupium motus et quietis, ag nulla habeant sequelam in sua grase: qa. 6°, ex 2da Ham, Empirei, nè, moventur: qa. eius fra, nè est naa. Ad, asumptg: ad 1g pbaco Ista naa, ong mitig: aia, ee, est pupium sensatiu, quia in statu unionis, deperiret a naa pducit, et quę sit operatio Ipsius. Ad 2g, dicitur naa: naa naua Ado; sepol libera ne. Ad 3am dicitur: aia separata a corpore Ado; in statu separationis nego. Ad 4g nè naa, neque ee sequitur qd naa mutetur sit pupium motus, qd actue ex Adę, magis pvenit fre, quę naa. Ad 5g, dicitur ang: nè, sunt pupium, motus et quietis suarum passionum nego: illas enim deserunt: non sunt pupium quietis ad exco respectu illius motus Ado. Ad 6g, dicitur ang: nè, moveatur motu recepto, et pduco, suarum passionum nè: pducit ee aliquas sue passiones: non movetur motu locali et transeat.

DISPVTAO Ia. DE CAVSIS, IN COMMVNI.

Sectio Ia. quid et quotuplex sit Causa?